

PRESSITEADE nr 38/23

Luxembourg, 1. märts 2023

Üldkohtu otsus kohtuasjades T-480/20 ja T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics ja Jushi Egypt for Fiberglass Industry vs. komisjon

Hiina antud subsiidiumi võib omistada Egiptusele kui sellise toote päritolu- või ekspordiriigile, mille suhtes on kehtestatud tasakaalustavad meetmed

Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis asuvatele ettevõtjatele, keda Hiina subsideerib, võib kehtestada tasakaalustavaid tollimakse

1. aprillil 2019 esitatud kaebuse järel võttis Euroopa Komisjon vastu rakendusmääruse 2020/776, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes¹.

24. aprillil 2019 esitatud teise kaebuse järel võttis komisjon vastu rakendusmääruse 2020/870, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tasakaalustav tollimaks ning kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete registreeritud impordi suhtes². Klaasfilamentkiud on peamine tooraine klaaskiust kangaste tootmiseks.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (edaspidi „Hengshi“) ja Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (edaspidi „Jushi“) – kaks Egiptuse õiguse alusel asutatud äriühingut, kelle aktsionärid on Hiina üksused – toodavad ja ekspordivad klaaskiust kangast Euroopa Liitu. Jushi toodab ka klaasfilamentkiudu ja ekspordib seda liitu. Need kaks äriühingut asuvad Egiptuses Hiina-Egiptuse majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis (edaspidi „SETC-tsoon“), mille Egiptus ja Hiina moodustasid ühiselt kooskõlas oma vastavate riiklike strateegiatega, mis olid Egiptuse Suessi kanali koridori arengukava ja Hiina majandusvööndi ja maantee algatus. Viimati mainitud algatus võimaldab Hiina valitsusel anda teatud eeliseid, eelkõige rahalist toetust Hiina äriühingutele, mis asuvad SETC-tsoonis.

Kuna Hengshi ja Jushi leidsid, et komisjoni kehtestatud tasakaalustavad tollimaksud kahjustasid neid, esitasid nad Üldkohtule hagi rakendusmääruse 2020/776 tühistamiseks. Teises hagis palus Jushi tühistada ka rakendusmääruse 2020/870.

¹ Komisjoni 12. juuni 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/776, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes ning muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2020/492, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes (ELT 2020, L 189, lk 1).

² Komisjoni 24. juuni 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/870, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tasakaalustav tollimaks ning kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete registreeritud impordi suhtes (ELT 2020, L 201, lk 10).

Üldkohus jättis need hagid rahuldamata, täpsustades seda, millistel tingimustel võib komisjon omistada toote päritolu- või ekspordiriigi valitsusele subsidiumid, mida andis muu riigi valitsus, et kehtestada asjaomase toote liitu importimisele tasakaalustav tollimaks vastavalt subsidiumivastasele alusmäärusele³.

Üldkohtu hinnang

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad muu hulgas väite, et rikutud on subsidiumivastase alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a, mille kohaselt loetakse subsidium olemasolevaks, kui päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust. Sellega seoses vaidlevad hagejad täpsemalt vastu rakendusemäärustes esitatud komisjoni arutluskäigule, mille kohaselt omistati Egiptuse valitsusele need rahalised toetused, mida Hiina riigivõimad olid andnud SETC-tsoonis asuvatele ettevõtjatele.

Kõigepealt lükkas Üldkohus tagasi hagejate etteheite, et komisjon rikkus õigusnormi, kui ta tõlgendas päritolu- või ekspordiriigi valitsuse mõistet subsidiumivastase alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a tähenduses.

Mis puudutab mõistet „valitsus“, siis märkis Üldkohus, et subsidiumivastase alusmääruse artikli 2 punktis b on see määratletud üksnes nii, et see hõlmab päritolu- või ekspordiriigi riigivõimadeid. Siiski ei nähtu sellest sättest, et konkreetseid kättesaadavaid tõendeid arvestades ei võiks rahalist toetust omistada asjaomase toote päritolu- või ekspordiriigi valitsusele. Asjaolu, et alusmääruse kohaselt peab rahalist toetust andma „riigi territooriumil asuv“⁴ valitsus, ei tähenda pealegi seda, et rahaline toetus peaks pärinema vahetult päritolu- või ekspordiriigi valitsuselt.

Seega ei välista subsidiumivastane alusmäärus, et rahalise toetuse, mida Egiptuses asutatud ettevõtjatele andis Hiina valitsus, mitte aga vahetult Egiptuse valitsus, võiks omistada Egiptuse kui päritolu- või ekspordiriigi valitsusele.

See järeldus on seda asjakohasem SETC-tsooni konkreetse kontekstis, mis võimaldab Hiina valitsusel anda selles tsoonis asuvatele Hiina ettevõtjatele otse kõiki vahendeid, mis on seotud Hiina majandusvööndi ja maanteede algatusega. Neil asjaoludel ei saa nõustuda, et sellise ulatusega majandus- ja õigusala konstrueerimine nagu SETC-tsoon jääks välja subsidiumivastase alusmääruse kohaldamisalast.

Seejärel lükkas Üldkohus tagasi hagejate argumendid, mille kohaselt on komisjoni tõlgendus subsidiumivastase alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a kohta vastuolus sama määruse artikli 10 lõikega 7 ja artikli 13 lõikega 1.

Sellega seoses märkis Üldkohus esiteks, et subsidiumivastase alusmääruse artikli 10 lõikega 7, mille kohaselt peab komisjon, kui talle on esitatud kaebus, kutsuma asjaomase päritolu- või ekspordiriigi pidama olukorra selgitamiseks konsultatsioone, ei ole välistatud, et selle riigi valitsusega võib konsulteerida neile omistatava rahalise toetuse osas. Kuid käesolevas asjas nähtub toimikust, et komisjon kutsus Egiptuse valitsust üles alustama konsultatsioone sellistes küsimustes nagu Hiina üksuste antud sooduslaenu.

Mis puudutab teiseks subsidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõiget 1, mis võimaldab muu hulgas päritolu- või ekspordiriigil subsidiumi lõpetada, seda piirata või võtta teisi meetmeid selle mõju suhtes, siis selline võimalus kehtib ka juhul, kui rahalise toetuse võib omistada päritolu- või ekspordiriigi valitsusele. Nimelt oli Egiptuse valitsusel käesoleval juhul võimalus lõpetada tihe koostöö Hiina valitsusega rahaliste toetuste osas või pakkuda meetmeid, et piirata kõnealuste subsidiumide mõju.

Sellest tuleneb, et ei subsidiumivastase alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkt a ega selle määruse üldine ülesehitus ei välista, et Hiina valitsuse antud rahalise toetuse võiks sellises olukorras, nagu on kõne all käesolevas asjas, omistada Egiptuse kui päritolu- või ekspordiriigi valitsusele.

Lõpuks, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, toetavad seda järeldust muu hulgas subsidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu⁵ artikli 1 sätted, millest lähtuvalt tuleb subsidiumivastast alusmäärust tõlgendada.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 55).

⁴ Subsidiumivastane alusmäärus, põhjendus 5.

⁵ Subsidiumide ja tasakaalustusmeetmete leping (EÜT 1994, L 336, lk 156; ELT eriväljaanne 11/21, lk 342), mis on esitatud 15. aprillil 1994 Marrakechis allkirjastatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) 1A lisas.

Selle lepingu artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktis 1 – mida subsidiumivastase alusmääruse artikkel 3 rakendab – on subsidium määratletud kui rahaline toetus, mida annab mõne WTO liikme territooriumil asuv valitsus või mis tahes riigorgan. See sõnastus ei välista seega võimalust, et kolmanda riigi antud rahalise toetuse võiks omistada päritolu- või ekspordiriigi valitsusele, kuna piisab sellest, kui rahaline toetus pärineb mõne WTO liikme territooriumil asuvalt valitsuselt või mis tahes riigorganilt.

Nende kaalutluste põhjal järeldas Üldkohus, et komisjon on tõlgendanud subsidiumivastase alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a õigesti, ja lükkas tagasi hagejate esitatud väite. Üldkohus lükkas tagasi ka teised hagejate poolt mõlemas hagi esitatud väited ja jättis seetõttu need hagid tervikuna rahuldamata.

MÄRKUS: Tühistamishagi taotletakse liidu õigusega vastuolus olevate liidu institutsioonide õigusaktide tühistamist. Teatud tingimustel võivad liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja eraõiguslikud isikud esitada Euroopa Kohtule või Üldkohtule tühistamishagi. Kui hagi on põhjendatud, tühistatakse õigusakt. Asjassepuutuv institutsioon peab täitma õiguslõnga, mis õigusakti tühistamisega võib tekkida.

MÄRKUS: Üldkohtu lahendi peale võib kahe kuu ja kümne päeva jooksul selle teatavakstegemisest esitada üksnes õigusküsimustes apellatsioonkaebuse Euroopa Kohtule.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Üldkohtule siduv.

Otsuste terviktekst ([T-480/20](#) ja [T-540/20](#)) on CURIA veebileheküljel alates nende kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Marta Osleja, ☎ (+352) 4303 6005.

Hoiame ühendust!

